

har ondt ved at afsvinde Sagen nogen ny Side. Jeg skal imidlertid tillade mig at gjøre nogle ganske korte Bemærkninger om Regjeringens Stilling til denne Sag. Jeg skal forudsætte, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) behøver ikke at frygte for, at jeg i det Mindste skulde komme nærmere op til Spidsen med Lønningsforslag, efter som dette er det sidste Lønningsforslag, som jeg kan betragte som mig som Finanzminister særlig vedkommende; thi naar Postvæsenets Lønningslov, som har gjennemgaaet anden Behandling i dette Thing og er vedtaget af Landstinget, maatte have Udseende til at blive til Lov i denne Session, er Finanzministeriet for sit Vedkommende færdigt med Lønningslovene. Jeg troer, at man i den Erfaring, som Finanzministeren har om Lønningslove, kan finde et Slags Garantie for, at det ikke kan være undgaaet min, og heller ikke mine Collegers, Opmærksomhed, at dette Lønningsforslag er en heel Deel forskjelligt fra de tidligere Lønningslove, og at det navnlig i den Henseende afviger fra hine, hvilket ogsaa blev fremhævet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Fenger), at der ikke er opstillet nogen bestemt finansiel Begrænsning, at Embedernes Antal ikke er opgivet i Loven. Naar Lovforslaget ikke desto mindre er fremkommet i den Stikfelse, hvori det nu foreligger, saa er det naturligtvis ikke grunder deri, at man har anseet hiint for en ligegyldig Omstændighed; tværtimod, de væsentligste Tvivl, som Ministeriet har havt ved hele denne Sags Drøftelse, og som jeg ogsaa har tilladt mig at fremhæve i Landstinget, have netop dreiet sig om dette Punkt. Man har meget vel indseet, hvor misligt det var under nærværende Omstændigheder at fremkomme med et Lønningsforslag, uden at kunne ledsage det af en saadan bestemt finansiel Begrænsning; men naar det ikke desto mindre er fremkommet, er det fordi Ministeriet har fundet, at der dog var overveiende Grund til at søge et saadant Forslag, som det her foreliggende, vedtaget. For Diebliffet er nemlig Contoirarbejderne i Ministerierne i den særegne Stilling, at ikke blot Embedernes Antal er ulovbestemt, men selve Lønningerne ere det ogsaa.

Nu troer jeg, at det vil være umuligt for Diebliffet at søge Embedernes Antal fast bestemt; at fremsætte Forslag til en saadan Organisation, være sig af Ministeriets Forretning i det Hele, eller i alt Fald af de ministerielle Contoirarbejderes Antal, som flere ærede Rigsdagsmand have sigtet til, anseer jeg for at være ugjortligt i en nær Fremtid; maaskee vil man med Tiden komme dertil. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) gaaer for vidt, naar han antager, at ethvert Forslag af det Slags kun skulde kunne være gjældende for et Par Aar; jeg troer, at man nogenlunde kan opstille en saadan bestemt Classification, som kunde være af længere Varighed; men dertil vil endnu behøves adskillige Aar. Den væsentligste Anledning til, at jeg maa antage, at der vil udfordres en længere Tid, inden man kan organisere Contoirarbejdernes Antal, er allerede fremhævet af den ærede sidste Taler. Vi spøre endnu Følgerne af Fortiden; det er mig aldeles vitterligt, at den hele Organisation af Contoirarbejdet, den hele Departementsinddeling og hvad dermed staaer i Forbindelse, væsentligt er støttet til den tidligere Tilstand, som man foresandt i Slutningen af 1848, da den ministerielle Organisation egentligt først ret gik for sig. Skulde man nu fremsætte et Forslag, der indeholdt en finansiel Begrænsning, der skulde tilfredsstille den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Fenger), naar han ønskede, at man idetmindste skulde kunne stille i Udseende, hvilke Besparelser der overhovedet skulde kunne indtræde, saaledes at det, man voterer af Lønning og Lønningsforbedring, holdes indenfor en bestemt Grandse og kun betingelsesvis kan indtræde, efterhaanden som Vacancen indtræder, saa er jeg aldeles overbevist om, at et saadant Forslag, i en ikke uvæsentlig Grad vilde staae i Forbindelse med Fortiden, og det uden at det vilde være enten den Minister, som specielt er kaldet til at modvirke for store Fordringer til Statskassen, eller Rigsdagen muligt ganske at afsætte det efter Nutiden. Skulde Ministeriet i dette Diebliff blive enigt om et Forslag med Hensyn til, hvor mange Contoirchefer, Fuldmægtige o. s. v. der i hvert Ministerium især